

Bioètica i Comunicació

2015/2016

Codi: 102950

Crèdits: 3

Titulació	Tipus	Curs	Semestre
2502442 Medicina	OB	2	1

Professor de contacte

Nom: Josep Lloret Roca

Correu electrònic: Josep.Lloret@uab.cat

Utilització de llengües

Llengua vehicular majoritària: català (cat)

Prerequisits

No hi ha prerequisits. Però és aconsellable que l'estudiant tingui present els principis d'ètica universal i dels drets humans, sobre tot aquells en que es basen els principis d'ètica mèdica i deontologia mèdica.

Objectius

L'assignatura es programa a segon curs del Grau de Medicina i serà un dels primers contactes amb els aspectes clínics, humans i psicològics de la malaltia, incidint en la forma més adient de comunicar al pacient tots els diversos aspectes que comporta la malaltia.

L'objectiu general de l'assignatura és aportar a l'estudiant la perspectiva humana i ètica en la seva futura activitat professional i estimular la reflexió en els estudiants sobre les formes de comunicació dels aspectes, no sempre optimistes, que comporta la malaltia.

Les pràctiques d'aula tenen com a objectiu la reflexió col·lectiva en grups més reduïts, dels temes d'ètica mèdica més conflictius. A més, es pretén treballar competències transversals de comunicació oral sobre aquests temes d'ètica i deontologia mèdics.

Els objectius i continguts de l'assignatura es complementen amb les assignatures d'Introducció a les Ciències de la Salut, Medicina legal i toxicologia, Medicina preventiva i salut pública i el Practicum IV i V.

Competències

- Aplicar el principi de justícia social a la pràctica professional i demostrar que comprèn les implicacions ètiques de la salut en un context mundial en transformació
- Comunicar-se de manera clara, tant oral com escrita, amb altres professionals i amb els mitjans de comunicació.
- Comunicar-se de manera efectiva i clara, tant oral com escrita, amb els pacients, els familiars i acompanyants, per facilitar-los la presa de decisió, el consentiment informat i el compliment de les prescripcions
- Demostrar que comprèn la importància dels principis ètics per al benefici del pacient, de la societat i de la professió, amb especial atenció al secret professional
- Desenvolupar la pràctica professional amb respecte a l'autonomia del pacient, a les seves creences i cultura, amb respecte a altres professionals de la salut, demostrant habilitats de treball en equip
- Establir una bona comunicació interpersonal que capaciti per dirigir-se amb eficiència i empatia als pacients, als familiars, acompanyants, metges i altres professionals sanitaris
- Mantenir i actualitzar la seva competència professional, prestant una importància especial a l'aprenentatge autònom de nous coneixements i tècniques i a la motivació per la qualitat.

- Raonar i prendre decisions en situacions de conflicte de tipus ètic, religiós, cultural, legal i professional, incloent aquells que són deguts a restriccions de caràcter econòmic, a la comercialització de la cura de salut i als avanços científics
- Reconèixer com a valors professionals l'excel·lència, l'altruisme, el sentit del deure, la compassió, l'empatia, la honradesa, la integritat i el compromís amb els mètodes científics
- Reconèixer el rol de la complexitat, la incertesa i la probabilitat en la presa de decisions de la pràctica mèdica
- Reconèixer els aspectes ètics, legals i tècnics en la documentació del pacient, el plagi, la confidencialitat i la propietat intel·lectual
- Reconèixer els elements essencials de la professió mèdica com a resultat d'un procés evolutiu, científic i sociocultural, incloent els principis ètics, les responsabilitats legals i l'exercici professional centrat en el pacient
- Reconèixer les pròpies limitacions i admetre les opinions d'altres companys sanitaris per poder modificar, si és necessari, la pròpia opinió inicial
- Tenir cura dels pacients, la família i la comunitat d'una manera efectiva i eficient, d'acord amb els principis deontològics, amb especial èmfasi en la promoció de la salut i prevenció de les malalties, formant part d'equips multidisciplinaris

Resultats d'aprenentatge

1. Acceptar l'ètica de la segona opinió.
2. Comprendre que la informació, per molt negativa que sigui, s'ha de transmetre amb un to esperançador, i això s'aconsegueix quan el metge, d'una manera eficaç, demostra que no abandonarà en cap moment el pacient.
3. Comprendre que la medicina no és una ciència exacta com a tal i que el metge és susceptible de cometre errors
4. Comprendre que la propietat intel·lectual de la història clínica és compartida entre el pacient, el metge i la institució en la qual ha estat elaborada.
5. Comprometre's, en la pròpia actuació professional, amb els mètodes científics, que en el cas de l'assistència mèdica se sol denominar el seguiment de la medicina basada en l'evidència.
6. Comunicar-se de manera clara, tant oral com escrita, amb altres professionals i amb els mitjans de comunicació.
7. Considerar i comprendre les conseqüències de l'incompliment del pacte tàcit i de l'abús de la situació de necessitat del seu proïsme, que a més està malalt.
8. Coordinar-se amb el metge responsable del tractament bàsic.
9. Definir el consentiment informat com un procés gradual que es dona en el marc de la relació metge-pacient, en virtut del qual el pacient competent rep del metge prou informació i de manera comprensible, que el capacita a participar voluntàriament, conscientment i activament en la presa de decisions respecte a la seva malaltia.
10. Definir els principis essencials en relació amb la història clínica i la informació que conté, ja que l'absència de principis és l'origen de molts dels conflictes i les discrepàncies que es produeixen en el tractament legal de la història clínica i, en conseqüència, un motiu habitual d'inseguretat en el món sanitari.
11. Demostrar actituds prudents pel que fa a revelar el secret i sempre, si es fa, amb el permís explícit del pacient.
12. Descriure el concepte d'ètica de màxims basat en què tot ésser humà aspira a la perfecció i la felicitat i, en conseqüència, al màxim, a l'òptim que depèn del sistema de valors religiosos, morals, culturals, polítics, econòmics, etc., que cadascú accepti com a propi.
13. Descriure el concepte d'ètica de mínims basat en la protecció de la integritat física, psíquica i espiritual dels individus (principi de no-maleficència) i la protecció de la integritat interpersonal i social, i evitar la discriminació, la marginació o la segregació d'uns individus per altres en les qüestions bàsiques de convivència (principi de justícia).
14. Descriure la justícia com un dels principis bàsics de la bioètica.
15. Descriure les prestacions d'assistència sanitària que han d'estar cobertes de la mateixa manera per a tots els ciutadans.
16. Descriure que la salut no és només l'absència de la malaltia, sinó també el conjunt de condicions físiques, psíquiques i socials que permeten la màxima plenitud de la persona, perquè aquesta es pugui desenvolupar de manera autònoma.

17. Desenvolupar les relacions personals en l'imprescindible treball en equip.
18. Diferenciar l'error de la negligència
19. Distingir el concepte paternalista de la relació entre metge i pacient de la tradició hipocràtica i el concepte actual de formes de relació més igualitàries, en el qual el pacient adquireix tot el protagonisme.
20. Distingir entre els diversos sentits del terme justícia (conmutativa, distributiva, legal, social), considerant que la bioètica sol utilitzar gairebé exclusivament un: el de justícia social.
21. Donar aquesta informació als responsables familiars o vinculats en cas d'incapacitat del pacient.
22. Evitar que la informació sigui caritativament enganyosa, la qual cosa no vol dir que la informació s'hagi de donar de manera brusca i sense empatia.
23. Explicar que el consentiment és verbal per regla general, encara que en ocasions és necessari que sigui per escrit.
24. Identificar el secret mèdic com un contracte entre la societat i metge, i no tant com un contracte personal (entre metge i pacient).
25. Identificar les importants repercussions laborals o socials que la violació del secret professional podria representar per al pacient.
26. Informar al pacient si s'empren tractaments no convencionals o simptomàtics corresponents al procés que l'afecta i de la necessitat de no abandonar cap tractament necessari, advertint-lo de manera clara i comprensible del caràcter no convencional ni substitutiu del tractament.
27. Informar el pacient en el cas que sigui objecte d'investigació, experimentació o docència.
28. Interioritzar el compromís en la defensa de l'autonomia del pacient: respectar que les persones capaces puguin prendre les decisions que afecten la seva pròpia vida d'acord amb els seus valors, desigs i preferències, sense coaccions, manipulacions o interferències.
29. Mantenir i actualitzar la seva competència professional, prestant una importància especial a l'aprenentatge autònom de nous coneixements i tècniques i a la motivació per la qualitat.
30. Mantenir la confidencialitat de les dades.
31. Preservar el dret de la salut del pacient.
32. Reconèixer la faceta d'activitat humanitària al servei de la salut basada en la relació entre metge i pacient, tant en els aspectes assistencials com en els aspectes de docència i recerca.
33. Reconèixer les pròpies limitacions i considerar molt positives les aportacions d'altres companys que ajudin a prendre decisions assistencials per al pacient.
34. Reconèixer que en tots els països desenvolupats hi ha el dret de la protecció de la salut, encara que hi hagi dificultats per obtenir recursos per afrontar-lo.
35. Reconèixer que la primera lleialtat del metge ha de ser cap a la persona a la qual atén i que la salut d'aquesta persona ha d'anteposar-se a tota altra conveniència
36. Reflectir en la història mèdica individualitzada totes les activitats professionals amb els pacients, tant per conservar la memòria de l'actuació duta a terme com per facilitar el possible seguiment a d'altres col·legues, d'acord amb l'obligació de ser extremadament rigorós amb el contingut.
37. Respectar les conviccions religioses, ideològiques i culturals del pacient, excepte en cas que entrin en conflicte amb la Declaració universal dels drets humans, i evitar que les pròpies conviccions condicionin la capacitat de decisió del pacient.
38. Tenir consciència del deure d'alleugerir el dolor i el sofriment causats per la malaltia i de tenir cura d'aquells que no es poden curar.
39. Valorar la importància capital del secret mèdic, i identificar les excepcions en què aquest secret es pot violar, en benefici de la societat o del mateix pacient.
40. Valorar la importància creixent de l'autonomia del pacient que es recull en tots els codis de deontologia moderns.
41. Vetllar per un ús estrictament necessari i justificat pel jutge en cas que la història sigui demanada per la justícia.

Continguts

Programa de classes teòriques

1. Presentació de l'assignatura i de la dinàmica de les pràctiques d'aula. Avaluacions.
2. Antecedents i principis generals de la Bioètica.

3. Drets humans i drets dels malalts.
4. Relació metge-pacient. Comunicació amb els pacients i familiars.
5. Humanització de la Medicina.
6. Els comitès d'ètica assistencial en els hospitals.
7. Ètica, Deontologia i Dret. Deontologia mèdica. Codi de Deontologia. Comissions de Deontologia.
8. Coresponsabilitat del pacient en les decisions mèdiques. Voluntats anticipades
9. Qualitat de vida i salut.
10. Error i negligència mèdiques.
11. Confidencialitat en la pràctica mèdica. Protecció de dades.
12. Consentiment informat.
13. Ètica de les relacions dels metges entre si.
14. Actitut davant el final de la vida.
15. Pràctiques mèdiques no suficientment validades. Medicines complementàries.
16. Objeció de consciència.
17. Consideracions ètiques a l'inici de la vida.
18. Ètica de la investigació en Medicina.
19. Medicina i noves tecnologies. Telemedicina. Medicina i internet.
20. Economia i salut.

Programa de Pràctiques d'aula:

Començament de la vida

Final de la vida.

Confidencialitat

Metodologia

L'assignatura es basa en classes teòriques i pràctiques d'aula.

Activitats formatives

Títol	Hores	ECTS	Resultats d'aprenentatge
Tipus: Dirigides			
Classes magistrals	20	0,8	1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 24, 25, 26, 28, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41
Tipus: Supervisades			

Pràctiques d'aula	6	0,24	3, 6, 9, 16, 18, 21, 23, 27, 29, 38
Tipus: Autònomes			
Estudi individual, consulta de la bibliografia i lectura comprensiva i realització de presentacions	44	1,76	1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41

Avaluació

Per poder assolir una nota final de l'assignatura és imprescindible haver puntuat en les tres activitats que s'avaluen (examen teòric, treball escrit i pràctiques d'aula)

Avaluació teòrica (70% de la nota final)

L'examen teòric consta de 50 preguntes tipus test, amb 5 possibilitats i només una certa.

Es penalitza restant 1/5 per cada resposta errònia.

Treball individual (20% de la nota final)

Treball individual d'un tema lliure sobre ètica o deontologia amb un mínim de 6 pàgines i un màxim de 8 pàgines.

Criteris d'avaluació dels treball individual:

1. La coherència de l'ordre dels temes
2. L'adequació del contingut al tema proposat
3. L'equilibri pertinent entre les diferents parts del treball (relació entre la importància del punt a tractar i l'espai que ocupa en la globalitat del treball)
4. La capacitat de síntesi:
 - Presenta els punts principals del treball
 - Realitza un raonament clínic correcte
 - Expressa els pensaments per ordre (dels més simples als més complexos)
5. La utilització de les fonts bibliogràfiques:
 - Hi ha una adequació de les fonts utilitzades amb el tema tractat
 - Utilitza fonts bibliogràfiques actualitzades
 - Les referències bibliogràfiques són descrites de forma completa (Normes de Vancouver o altres)

Avaluació de la preparació i exposició dels debats a les pràctiques d'aula

Cada grup de treball (la distribució dels grups es farà un cop iniciada l'assignatura) haurà de preparar i presentar un dels tres temes de les pràctiques d'aula a la resta dels companys i al professor de l'assignatura.

La nota és igual per a tot el grup de treball.

De la presentació oral de les pràctiques d'aula per grup s'avaluarà:

1. L'adequació del contingut al tema presentat

2. El treball de síntesi

- Presenta els punts principals del treball

3. El domini de la matèria

- Utilitza un vocabulari correcte

- Mostra fluïdesa a l'hora d'explicar conceptes

- Contesta les preguntes que sorgeixin

- Il·lustra el tema amb exemples

4. Les habilitats de comunicació

- S'expressa de forma clara i segura

- Utilitza de forma adequada els recursos audiovisuals

- Llenguatge no verbal (mira el públic, volum de la veu, to, ...)

5. S'adapta al límit de temps

Les pràctiques d'aula i el treball individual són obligatoris per presentar-se a l'examen teòric.

Els estudiants que no realitzin les proves d'avaluació, tant teòrica com pràctica, seran considerats com No avaluats exhauint els drets a la matrícula de l'assignatura.

Sistema de revisió d'exàmens

La revisió dels exàmens es farà de forma individual amb l'alumne, prèvia sol·licitud per escrit en els terminis establerts.

Activitats d'avaluació

Títol	Pes	Hores	ECTS	Resultats d'aprenentatge
Avaluació de la preparació i exposició dels debats a les pràctiques d'aula	10%	2	0,08	3, 6, 16, 18, 21, 23, 27, 29, 34, 35, 37, 38
Examen tipus test	70%	2	0,08	1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 28, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 39, 40, 41
Treball individual	20%	1	0,04	6, 29

Bibliografia

Internet i la consulta virtual . Monés J, Ortega D, Craven J, Borrell F, Coll O, Hidalgo G. Ann Med 2000; 83(4):228-30.

La clonació humana. Monés J, Voltas D, Cararach V. Ann Med 2001; 84(1):48-50.

El secret professional dels metges. J. A Martí Mercadal. Monografies Mèdiques. De l'Acadèmia

El secret professional dels metges. J. A Martí Mercadal. Monografies Mèdiques. De l'Acadèmiade Ciències Mèdiques de Catalunya i Balears. 2001.

Códi de Deontologia, pràctica clínica i economia de la salut. Monés J, Aubia J. Ann Med 2002; 85(5):291-5.

Deontologia i errors mèdics. Monés J. Ann Med 2003; 86(3):134-7.

Mi vida al final de su vida. J. Batiz. Edita Hospital de San Juan de Dios. Vizcaya. 2003.

Ética en la práctica clínica. Diego Gracia y Javier Judez. Fundación ciencias de la salud. Editorial Triacastela. 2004.

Reflexions sobre la atenció de pacients terminals en situació de agonia. Monés J, Forcada JM, Craven J. Ann Med 2005; 88(2):75-9.

Cara i creu del consentiment informat: de la Llei a la practica mèdica assistencial. Craven J, Aubia J, Forcada JM, Monés J. Ann Med 2005; 88(3):123-6.

Objecció de consciència en medicina. Monés J, Torras N, Craven J, Sanchez JM.. Ann Med 2005; 88(4):183-6.

Aspectes ètics del trasplantament d'òrgans de donant viu. Gastroenterología y Hepatología (continuada) Monés J, Terés J. 2005; 4(6): 297-302.

Sedació de pacients terminals en situació de agonia. Monés J. Gastroenterología y Hepatología (continuada) 2006; 5(5): 250-5.

Ética de la objeción de consciencia. Fundación ciencias de la salud. Diego Gracia y Juan José Rodríguez Sentin. 2008.

La persona menor d'edat en l'àmbit de la salut. Comitè de Bioètica de Catalunya. Generalitat de Catalunya. 2009.

Para deliberar en los comités de ética. Francisco Montero y Marius Morlans. Fundació Dortor Robert UAB. 2009.

Aspectos éticos de la medicina transfusional. Monés J, Teres J. Med Clin (Barc): 2009; 132(16):627-32.